

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/12/2016
Identifikačné číslo spisu:	3108011235
Dátum vydania rozhodnutia:	11.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3108011235.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. mája 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obvinenému J.K. pre trestný čin subvenčného podvodu podľa § 250b odsek 1, odsek 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 227/2005 Z. z. (ďalej len Tr. zák.) formou spolupáchateľstva podľa § 9 odsek 2 Tr. zák., v časti dokonaný, v časti v štádiu pokusu podľa § 8 odsek 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného J.K. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 2. novembra 2015, sp. zn. 2To/39/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J.K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. marca 2012, sp. zn. 8T 118/2008, bol obvinený J.K. spoločne s odsúdenými R.W., R. X. a N. A. uznaný za vinného z trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 227/2005 Z. z. (ďalej len Tr. zák.) formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., z časti dokonaného, z časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s R. X., J.K. a N. A., R.W., majiteľ a konateľ obchodnej spoločnosti Jurpal s.r.o. so sídlom Trenčín, ul. J. Zemana 2355/55, IČO: 36322415, za účelom neoprávneného zisku, dňa 31. októbra 2005 požiadal na regionálnom pracovisku Pôdohospodárskej platobnej agentúry, Dobrovičova 12, Bratislava, nachádzajúcom sa na Námestí Sv. Anny č. 7 v Trenčíne, o poskytnutie národnej podpory v oblasti potravinárstva vo výške 11.520.000,- Sk (382.393,95 €) podľa výnosu Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 806/2004, k predmetnej žiadosti vedome predložil nepravdivé a falošné doklady, týkajúce sa preukázania jeho spôsobilosti v oblasti potravinárska, ktoré zabezpečil J.K. a N. A., na základe žiadosti a jej podkladov bola dňa 19. decembra 2005 uzatvorená zmluva o poskytnutí národnej podpory č. 30900036 vo výške požadovanej sumy, v decembri 2005 bola národná podpora pre spoločnosť Jurpal s.r.o. Trenčín schválená iba vo výške 1.197.089,- Sk (39.736,08 €), uvedená suma bola dňa 29. decembra 2005 poukázaná na fingovaný účet spoločnosti Jurpal s.r.o. Trenčín vedený na spoločnosť KOPAĽ s.r.o. Trenčín v Tatrabanke a.s.

pobočka Trenčín a následne dňa 30. decembra 2005 bola uvedená suma z účtu vybratá štyrmi hotovostnými výbermi R.W. a R. X., čím vznikla škoda Pôdohospodárskej platobnej agentúre, Dobrovičova 12, Bratislava I vo výške 1.197.089,- Sk (39.736,08 €), pričom obžalovaní sa pokúsili spôsobiť škodu Pôdohospodárskej platobnej agentúre, Dobrovičova 12, Bratislava I vo výške 11.520.000,- Sk (382.393,95 €).

Za to bol obvinenému J.K. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny (podľa § 438 ods. 1 a § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia).

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. sa ruší výrok o treste odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu dva roky, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 7. apríla 2009 sp.zn. 30T 145/2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 7. apríla 2009 čo do viny a trestu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúci, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd v Trenčíne na základe odvolania obvineného J.K. rozsudkom sp. zn. 2To/39/2013 z 2. novembra 2015 podľa § 321 ods. 1, písm. d/, ods. 3 Tr. por. per analogiam zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste obvineného ako aj výrok o zrušení skoršieho rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine obvineného uvedenom v rozsudku súdu I. stupňa uložil obvinenému podľa § 250 písm. b/, ods. 5 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák., účinného do 1. januára 2005, bol pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Výroky o vine a náhrade škody zostali týmto rozsudkom krajského súdu nedotknuté.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie obvinený J.K. prostredníctvom obhajcu Mgr. Mateja Csenkyho z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, d/, g/ a i/ Tr. por.

Dovolanie odôvodnil nasledovne:

K dovolacím dôvodom pod písmenami c/ a d/ § 371 ods. 1 Tr. por. uviedol, že hoci sa mal vždy vôľu brániť v rámci odvolacieho konania, zdravotný stav mu to nedovoľoval a krajský súd tým, že konal verejné zasadnutie o jeho odvolaní bez jeho prítomnosti v rozpore s ustanovením § 293 ods. 7 Tr. por., naplnil tieto dovolacie dôvody.

Ďalej namietal, že rozsudky súdov prvého i druhého stupňa nie sú riadne odôvodnené a preto voči nim nemožno podať kvalifikovaný opravný prostriedok, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a realizovať účinne právo na obhajobu.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedol, že oba sudy ignorovali písomné vyhlásenie odsúdeného R.W., ktorý v ňom uviedol, že trestnú činnosť spáchal sám a prihliadli len na jeho výpoveď z prípravného konania, kde obvineného T. usvedčoval.

Napokon k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedol, že vykonané dôkazy (hodnotil výpovede odsúdených a svedkov) nezodpovedajú výroku o vine a rovnako uložený trest považuje za neprimerane prísny vzhľadom na jeho zdravotný stav a predchádzajúcu bezúhonnosť.

Z týchto dôvodov navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. a zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín sp zn. 8 T 118/2008 zo dňa 29. marca 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v

Trenčine sp. zn. 2To/39/2013 a navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal príslušnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trenčine k dovolaniu uviedla, že ako okresný, tak i krajský súd konali v súlade so zákonom. Krajský súd náležite v rozsudku vysvetlil svoj postup, keď konal v neprítomnosti obvineného na verejnom zasadnutí. Oba sudy zdôvodnili, prečo prihliadli na ten ktorý dôkaz, z akého dôvodu neakceptovali písomné vyhlásenie odsúdeného R.W., ale jeho výpoveď z prípravného konania. Prokurátorka uviedla, že právna kvalifikácia konania zodpovedá zistenému skutkovému stavu a trest bol uložený v rámci zákonnej sadzby, pričom dovolanie nie je prostriedkom, ktorý slúži na revíziu uloženého trestu.

Prokurátorka navrhla dovolanie ako nedôvodné zamietnuť, rovnako ako vo svojom vyjadrení poškodená strana Pôdohospodárska platobná agentúra.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.)

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, d/, g/ a i/ Tr. por.

Podľa týchto ustanovení dovolanie možno podať, ak
c/ zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
d/ hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
g/ rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
i/ rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K písm. c/ dovolací súd uvádza:

Z predloženého spisu a najmä napadnutého rozsudku vôbec nevyplýva porušenie práva na obhajobu tak, ako je to vytýkané obvineným v dovolaní. Krajský súd v Trenčine v rozsudku z 2. novembra 2015 doslova uviedol:

„...senát odvolacieho súdu považuje za potrebné poukázať na zákonnosť svojho procesného postupu, keď o odvolaní obžalovaného J.K. rozhodol dňa 2. novembra 2015 v neprítomnosti obžalovaného, za prítomnosti len jeho obhajcu. Predovšetkým je potrebné uviesť, že obžalovaný J.K. sa v konaní pred súdom správal tak, aby čo najviac oddialil meritórne rozhodnutie vrátane právoplatnosti takéhoto rozhodnutia. Už na súde prvého stupňa boli problémy s doručovaním písomností obžalovanému, keď predseda senátu dokonca musel požiadať Policajný zbor SR o predvedenie obžalovaného. Dvakrát v dňoch 26. mája 2011 a 9. januára 2015 muselo byť hlavné pojednávanie odročené (vo vzťahu ku všetkým štyrom spoluobžalovaným), z dôvodu práceneschopnosti obžalovaného, resp. starostlivosti o inú osobu. Aj takýto postoj obžalovaného J.K. ku konaniu súdu prvého stupňa viedol odvolací súd k rozhodnutiu podľa § 21 ods. 1 Tr. por. dňa 18. apríla 2013 o tom, že sa jeho trestná vec v štádiu odvolacieho konania vylučuje na samostatné konanie (obžalovaný sa verejného zasadnutia dňa 18. apríla 2013 nezúčastnil z dôvodu práceneschopnosti). V ďalšom samostatnom odvolacom konaní boli odročené ďalšie štyri verejné zasadnutia (13. augusta 2013, 15. októbra 2013, 3. decembra 2013 a 11. februára 2014) z dôvodov nedostavenia sa buď obžalovaného alebo obhajcu alebo oboch spolu.

Odvolací súd preto znalecky zisťoval, či zdravotný stav obžalovaného tomuto bráni účasti na verejnom zasadnutí. Znalčka uviedla v znaleckom posudku (č.l. 840-852), že zdravotný stav obžalovanému nebráni zúčastniť sa na verejnom zasadnutí. Aj po takomto znaleckom dokazovaní muselo byť verejné zasadnutie ešte dvakrát odročené (4. mája 2015 a 21. septembra 2015), pretože v prvom prípade bol obžalovaný hospitalizovaný pre zdravotné problémy, ku ktorým sa ale už vyjadrovala vyššie uvedená znalčka, a v druhom prípade zase pre neprítomnosť obhajcu.

Aj z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dňa 2. novembra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného v jeho neprítomnosti a v prítomnosti jeho obhajcu. Obžalovaný svoju neprítomnosť ospravedlnil len lekárskeym potvrdením, pričom predseda senátu počas prerušenia verejného zasadnutia telefonicky od ošetrojúceho lekára zistil, že zdravotný stav obžalovaného mu nebráni zúčastňovať sa lekárskeych kontrol, pričom dňa 29. októbra 2015 sa zúčastnil takejto lekárskej prehliadky (pozri úradný záznam predsedu senátu na č. l. 883) Lekárska správa predložená na verejnom zasadnutí obhajcom pritom neobsahovala údaj o tom, že by zdravotný stav obžalovanému bránil účasti na verejnom zasadnutí.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že obžalovaný J.K. sa odmietol zúčastniť na verejnom zasadnutí dňa 2. novembra 2015, o termíne ktorého bol riadne a včas upovedomený, tak ako to má na mysli ustanovenie § 293 ods. 7 Tr. por.“

K týmto úvahám a jednoznačnému zákonnému záveru nemá dovolací súd čo dodať a považuje postup i záver krajského súdu za zákonný a správny, ktorý nezakladá dovolací dôvod ani podľa § 371 ods. 1 písm. c/, ale ani písm. d/ Tr. por.

Dovolací súd taktiež nezistil arbitrárnosť napadnutého rozsudku krajského ani okresného súdu. Pokiaľ ide o dôvody rozsudku krajského súdu, ktoré sa odvolávajú na prvostupňový rozsudok a ten náležite vysvetľuje najmä obsah dôkazov a ich hodnotenie, nemožno odôvodnenie krajského súdu v jeho rozsudku považovať za arbitrárne.

Hodnotenie dôkazov súdom prvého i druhého stupňa nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Ak sa obvinený domnieva, že súdy mali prihliadať na písomné vyhlásenie odsúdeného Pavla Štefanca a nie jeho prvotnú výpoveď, ide o hodnotenie dôkazov, a to dovolaciemu súdu neprislúcha so zreteľom na slovné spojenie - správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podobne, v zhode s vyjadrením prokurátorky, dovolací súd uvádza k námietke obvineného o neprimeranom treste, že dovolanie nie je riadny opravný prostriedok ako napríklad odvolanie a neslúži na revíziu skutkových zistení, ani uloženého trestu, pokiaľ ho podáva obvinený a len v obmedzenom rozsahu sa na jeho základe skúma dodržanie procesných pravidiel postupu pri prerokúvaní a rozhodovaní konkrétnej veci.

Z týchto dôvodov neprislúcha dovolaciemu súdu skúmať a hodnotiť primeranosť či neprimeranosť uloženého trestu.

Z uvedených dôvodov dovolací súd odmietol dovolanie obvineného J.K. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.